

Se, det sum - mer af sol o - ver en - gen, hon - ning -
 bi - en vil fyl - de sin kurv, og der pus - les ved bor - det og
 sen - gen af den fat - tig - ste si - sken og spurv; og der
 jub - les he - le da - gen, men mod kvæl - den bli'r al - ting så
 tyst, vå - ren syn - ger sin sang, det er
 sa - gen, og mit hjer - te bli'r voks i mit bryst.

1 Se, det summer af sol over engen,
 honningbien vil fylde sin kurv,
 og der pusles ved bordet og sengen
 af den fattigste sissen og spurv;
 og der jubles hele dagen,
 men mod kvælden bli'r alting så tyst,
 våren synger sin sang, det er sagen,
 og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

2 Der er sølvklang i majbækkens vove,
 gyldent skær gennem aftenen lang,
 hver en grøft bliver blomstrende skove
 langs den kornrige, bølgende vang:
 disse bølger, o de stiger
 med min sjæl over solskyens rand -
 rundt i verden er dejlige riger,
 ingen vår som én maj i vort land!